מי שהפך פרק שני מועד קטן יג.

נטייבה או נדיירה. פי' בקונטרס היינו מלאכה שנקרקע מדרכנן אבל נטלו קוליס אין זו עבודת קרקע וגביטין (ד' מד: ושם) פירש בקונטרס דנקוולה מלאכה דרבנן ול"ל דאיירי בקוליס תלושים דמתוברים כל דהו הוי דאורייתא דאמרינן בשבת (ד' קנ.) התולש עולשין והמזלזל זרדין אם ליפות את הקרקע כל שהוא ופע"פ שאין מכוון ליפות דקאמר התם דפטור גבי שבת כגון באריגה דחבריה אבל גבי שביעית לא בעינן מלאכת מחשבת: **נטייבה.** פי' בקונטרס זבל בהמות וכפי' ר"ת חורש בה חריסה יתירה וכירושלמי מפרש כן ומ"מ אין נראה שאמרה מן התורה וקשה היכי מוכח מיניה בנכוריות (ד' לד:) בעינא דלרס אחן בנכור דהוי דאורייתא ומוכר עבדו נמי בפ' השולח (גיטין מד:) הא גבי עבד דכ"ע (ה) דפקע ממלות חמיר טפי ואומר ר"מ דבשביעית נחמיר כדאמר בקדושין פ"ק (ד' כ.) כמה קשה אנקה של שביעית משום הכי יש לפשוט כל הני א"נ דאי להמיר טפי (ו) מבשום מקום משום דהיו מזגלגין בה כדאמר (ז)(בסוף) הניזקין (דף נד.) שהיו חשודין על השביעית לכך מייתי שפיר מינה:

אין לוקחין בתים עבדים בו' **אלא** לצורך המועד. פי' הר"ר יוסף הוא הדין בשאר דברים צריך לצורך המועד דהא אסור למכור פירות אלא לצורך המועד אלא רבותא קמ"ל דאפי' הני דהויין בפרהסיא שרי לצורך המועד וצריך עיון אי צריך (ז) הני לינעא כמו בהסיא דפירות בסות וכלים (נקמן ע"ב) והסיא דלעיל (דף יב:) מכנים פירות מצרך בגמ' לינעא אע"פ שאינו במשכה:

אין מפנין מבית לבית. בירושלמי תמיד מבית אחר לביתו שערב לאדם לדור בשלו:

נשגיל

נטייבה או נדיירה. פי' בקונטרס היינו מלאכה שנקרקע מדרכנן אבל נטלו קוליס אין זו עבודת קרקע וגביטין (ד' מד: ושם) פירש בקונטרס דנקוולה מלאכה דרבנן ול"ל דאיירי בקוליס תלושים דמתוברים כל דהו הוי דאורייתא דאמרינן בשבת (ד' קנ.) התולש עולשין והמזלזל זרדין אם ליפות את הקרקע כל שהוא ופע"פ שאין מכוון ליפות דקאמר התם דפטור גבי שבת כגון באריגה דחבריה אבל גבי שביעית לא בעינן מלאכת מחשבת: **נטייבה.** פי' בקונטרס זבל בהמות וכפי' ר"ת חורש בה חריסה יתירה וכירושלמי מפרש כן ומ"מ אין נראה שאמרה מן התורה וקשה היכי מוכח מיניה בנכוריות (ד' לד:) בעינא דלרס אחן בנכור דהוי דאורייתא ומוכר עבדו נמי בפ' השולח (גיטין מד:) הא גבי עבד דכ"ע (ה) דפקע ממלות חמיר טפי ואומר ר"מ דבשביעית נחמיר כדאמר בקדושין פ"ק (ד' כ.) כמה קשה אנקה של שביעית משום הכי יש לפשוט כל הני א"נ דאי להמיר טפי (ו) מבשום מקום משום דהיו מזגלגין בה כדאמר (ז)(בסוף) הניזקין (דף נד.) שהיו חשודין על השביעית לכך מייתי שפיר מינה:

אין לוקחין בתים עבדים בו' **אלא** לצורך המועד. פי' הר"ר יוסף הוא הדין בשאר דברים צריך לצורך המועד דהא אסור למכור פירות אלא לצורך המועד אלא רבותא קמ"ל דאפי' הני דהויין בפרהסיא שרי לצורך המועד וצריך עיון אי צריך (ז) הני לינעא כמו בהסיא דפירות בסות וכלים (נקמן ע"ב) והסיא דלעיל (דף יב:) מכנים פירות מצרך בגמ' לינעא אע"פ שאינו במשכה:

אין מפנין מבית לבית. בירושלמי תמיד מבית אחר לביתו שערב לאדם לדור בשלו:

נשגיל

לרס און בכור. חתך מאזנו מעט כדי שיהא בעל מום ויהא מותר לו ואסור לעשות כן משום מום לא יהיה בו (ויקרא כב) כלומר לא תטיל בו מום ואם הטיל בו מום קנסוהו רבנן דלא יהנה ממנו ואם אין בניו נהנין ממנו: **משום דאיסורא דאורייתא הוא.** אבל הא דכתיב מלאכתו במועד דלא איקרא דאורייתא הוא דהא בלא מתכוין מותר לגמרי: **מכר עבדו לעובד כוכבים.** קנסוהו רבנן ויצא לחירות דאי ברח מן העובד כוכבים אין ישראל יכול לכופו לעבודתו ואם מת אין בניו יכולין לכופו: **דכל יומא מפקע ליה ממלות.** דכל זמן שהוא ברשות העובד כוכבים אינו עוסק במלות: **גברא.** דנתכוון לעשות מלאכה קנסו רבנן אבל ליהנות ממנה: **ממונא קנסוה רבנן.** ואפילו בניו אין יכולין ליהנות ממנה: **שנפקוולה.** ניטלו ממנה קוליס שבה: **נטייבה.** מזבלה שהוליך הזבל בעגלות ומשאות: **נידיירה.** על ידי דיר בהמה (ב) לזבלה עבודת קרקע היא (מזבלה). כל הני מדרבנן נינהו ואע"פ קנסו דלא תזרע למולאי שביעית: **טימא עפרוסיו.** של מבירו קנסו דחייב לפרעו: **היזק שאינו ניכר הוא.** דהא בעינא הוא: **שכר פעולה שאין לו מה יאכל.** שאין לו לפועל מה יאכל: **מהו.** שיתן לו מלאכה ולשוכרו כדי שיהא לו מה לאכול: **לאתויי מאי.** אי למוכר הא תני ליה לצורך (ג) המועד אלא לאתויי שכר פעולה שאין לו מה יאכל דמועד: **פרוסי קא מפרש.** לצורך (ד) המועד כילד כגון שאין לו למוכר מה יאכל ועלולה לא מיפסוט מינה לשכר פעולה: **ואם אינו מאמינו.** מנוה לזוה: **שאין לו מה יאכל לאתויי מאי.** אם משום זיה הא קאמר אם אינו מאמינו מותר והכא לא מלי לתרוצי פרוסי קא מפרש דהכי מיתרמי מילתא דאם אינו מאמינו שאין לו מה יאכל לאו מילתא היא דהא מותר בלאו הכי: **לאו לאתויי שכר פעולה.** שאין לו לפופר מה יאכל שרי כחולו של מועד: **כל מלאכה נמי תשפרי.** בערב הפסח דהא איתתרי שכר פעולה בחולו של מועד. אלא מיפסוט מיניה דשכר פעולה שאין לו מה יאכל אסור בחולו של מועד: **מתקיף לה רב אפא.** אדרב ששת פריך מדפריך מהאי דתנן שלא לומניות עושין מלאכה בערבי פסחים כו' אלמא שכר כל מלאכה ברשאי אתה לעשות בחולו של מועד עושין אותה בערב הפסח: **א"כ כנין לישתרי.** בערב הפסח דהא כותל הגוהה לרה"ר מותר לבנותו בחולו של מועד: **מתקיף לה רבינא.** שכר נמי כרב אפא: ה"ג **אלא אמר רב אשי: משום לורך י"ט.** שרי כגון הני ג' לומניות ותו לא והוא הדין אם אין לו מה יאכל דאין לורך י"ט ובעל מום לא יקרב: **מתני' אבל מפנה הוא לאחרו.** והא משמע ליה שבעשו שמבית מבית שבאחר לאחרו: **אם חושש.** שמא יגנבו: **גמ' והא אמרת ריש לא אין מפנין.** מבית לבית: **סיפא אתאן לבית שבאחר.** לאחרו: **כדיק לן.** לי ידעינן לתרוצי: **כי'ד.** מוליכין ומביאין כלים: **בחולו של מועד.** אין מביאין: **כאן במאמינו.** לאומן אין מביאין דשלא לצורך הוא: **אין מאמינו.** מביאין: **והתניא**

נטייבה או נדיירה. פי' בקונטרס היינו מלאכה שנקרקע מדרכנן אבל נטלו קוליס אין זו עבודת קרקע וגביטין (ד' מד: ושם) פירש בקונטרס דנקוולה מלאכה דרבנן ול"ל דאיירי בקוליס תלושים דמתוברים כל דהו הוי דאורייתא דאמרינן בשבת (ד' קנ.) התולש עולשין והמזלזל זרדין אם ליפות את הקרקע כל שהוא ופע"פ שאין מכוון ליפות דקאמר התם דפטור גבי שבת כגון באריגה דחבריה אבל גבי שביעית לא בעינן מלאכת מחשבת: **נטייבה.** פי' בקונטרס זבל בהמות וכפי' ר"ת חורש בה חריסה יתירה וכירושלמי מפרש כן ומ"מ אין נראה שאמרה מן התורה וקשה היכי מוכח מיניה בנכוריות (ד' לד:) בעינא דלרס אחן בנכור דהוי דאורייתא ומוכר עבדו נמי בפ' השולח (גיטין מד:) הא גבי עבד דכ"ע (ה) דפקע ממלות חמיר טפי ואומר ר"מ דבשביעית נחמיר כדאמר בקדושין פ"ק (ד' כ.) כמה קשה אנקה של שביעית משום הכי יש לפשוט כל הני א"נ דאי להמיר טפי (ו) מבשום מקום משום דהיו מזגלגין בה כדאמר (ז)(בסוף) הניזקין (דף נד.) שהיו חשודין על השביעית לכך מייתי שפיר מינה:

אין לוקחין בתים עבדים בו' **אלא** לצורך המועד. פי' הר"ר יוסף הוא הדין בשאר דברים צריך לצורך המועד דהא אסור למכור פירות אלא לצורך המועד אלא רבותא קמ"ל דאפי' הני דהויין בפרהסיא שרי לצורך המועד וצריך עיון אי צריך (ז) הני לינעא כמו בהסיא דפירות בסות וכלים (נקמן ע"ב) והסיא דלעיל (דף יב:) מכנים פירות מצרך בגמ' לינעא אע"פ שאינו במשכה:

אין מפנין מבית לבית. בירושלמי תמיד מבית אחר לביתו שערב לאדם לדור בשלו:

נשגיל

צרם אזן בכור קנסו בנו אחריו משום דאיסורא דאורייתא ואם תמצי לומר מכר עבדו לעובד כוכבים ומת קנסו בנו אחריו משום דכל יומא מפקע ליה ממצות הכא מאי גברא קנים רבנן והא ליתיה או דלמא ממונא קנים רבנן והא איתיה א"ל תניתוה (ה) שדרה אשנתקווצה בשביעית תזרע למוצאי שביעי' (ו) נטייבה או נדיירה לא תזרע למוצאי שביעית ואמר ר' יוסי בר חנינא (ז) נקטינן הטיבה ומת בנו זורעה אלמא לדידיה קנסו רבנן לבריה לא קנסו רבנן ה"נ לדידיה קנסו רבנן לבריה לא קנסו רבנן אמר אביי (ח) נקטינן טימא טהרותיו ומת לא קנסו בנו אחריו מאי טעמא (ט) היזק שאינו ניכר לא שמיה היזק לדידיה קנסו רבנן לבריה לא קנסו רבנן: **מתני'** (י) אין לוקחין בתים עבדים ובהמה אלא לצורך המועד או לצורך המוכר שאין לו מה יאכל: **גמ'** בעא מיניה רבא מרב נחמן שכר פעולה שאין לו מה יאכל מהו א"ל תנינא או לצורך המוכר שאין לו מה יאכל לאתויי מאי לאו לאתויי שכר פעולה א"ל לא פרושי קא מפרש איתיביה אביי (יא) אין כותבין שטרי חוב במועד ואם אינו מאמינו (יב) או שאין לו מה יאכל ה"ז יכתוב שאין לו מה יאכל לאתויי מאי לאו לאתויי שכר פעולה שמע מינה מותיב רב ששת (יג) ורחב"א (יד) שלש אומניות עושין מלאכה בערבי פסחים עד חצות החייטין והספרין והכובסין (טו) החייטין שכן (טז) הדיוט תופר כדרכו בחולו של מועד הספרין והכובסין שכן הבאין ממדינת הים והיוצא מבית האסורין מותרין לספר ולכבס בחולו של מועד ואי ס"ד שכר פעולה שאין לו מה יאכל שרי כל מלאכות נמי לישתרו דהא איכא שכר פעולה שאין לו מה יאכל מתקיף לה רב פפא אלא מעתה בנין לישתרי שכן (יז) כותל הגוהה לרה"ר סותר ובונה כדרכו מפני הסכנה מתקיף לה רבינא אלא מעתה לבלר לישתרי שכן כותבין (יח) קידושי נשים גיטין ושוברין אלא אמר רב אשי מועד אארבעה עשר קא רמית מועד משום טירחא הוא ובמקום פסידא שרו רבנן ארבעה עשר משום צורך יום טוב הוא מידי דצורך יו"ט שרו רבנן מידי דלאו צורך יום טוב לא שרו רבנן: **מתני'** (יט) אין מפנין מבית לבית אבל מפנה הוא לחצרו אין מביאין כלים מבית האומן אם חושש להם מפנן לחצר אחרת: **גמ'** והאמרת רישא אין מפנין כלל אמר אביי (כ) סיפא אתאן לבית שבחצר: ואין מביאין כלים מבית האומן: (כא) אמר רב פפא בדיק לן רבא תנן אין מביאין כלים מבית האומן ורמינהו מוליכין ומביאין כלים מבית האומן ואע"פ שאינו לצורך המועד ושנינן ליה (כב) כאן בארבעה עשר כאן בחולו של מועד איבעית אימא הא והא בחולו של מועד כאן במאמינו כאן בשאינו מאמינו

והתניא

נטייבה או נדיירה. פי' בקונטרס היינו מלאכה שנקרקע מדרכנן אבל נטלו קוליס אין זו עבודת קרקע וגביטין (ד' מד: ושם) פירש בקונטרס דנקוולה מלאכה דרבנן ול"ל דאיירי בקוליס תלושים דמתוברים כל דהו הוי דאורייתא דאמרינן בשבת (ד' קנ.) התולש עולשין והמזלזל זרדין אם ליפות את הקרקע כל שהוא ופע"פ שאין מכוון ליפות דקאמר התם דפטור גבי שבת כגון באריגה דחבריה אבל גבי שביעית לא בעינן מלאכת מחשבת: **נטייבה.** פי' בקונטרס זבל בהמות וכפי' ר"ת חורש בה חריסה יתירה וכירושלמי מפרש כן ומ"מ אין נראה שאמרה מן התורה וקשה היכי מוכח מיניה בנכוריות (ד' לד:) בעינא דלרס אחן בנכור דהוי דאורייתא ומוכר עבדו נמי בפ' השולח (גיטין מד:) הא גבי עבד דכ"ע (ה) דפקע ממלות חמיר טפי ואומר ר"מ דבשביעית נחמיר כדאמר בקדושין פ"ק (ד' כ.) כמה קשה אנקה של שביעית משום הכי יש לפשוט כל הני א"נ דאי להמיר טפי (ו) מבשום מקום משום דהיו מזגלגין בה כדאמר (ז)(בסוף) הניזקין (דף נד.) שהיו חשודין על השביעית לכך מייתי שפיר מינה:

אין לוקחין בתים עבדים בו' **אלא** לצורך המועד. פי' הר"ר יוסף הוא הדין בשאר דברים צריך לצורך המועד דהא אסור למכור פירות אלא לצורך המועד אלא רבותא קמ"ל דאפי' הני דהויין בפרהסיא שרי לצורך המועד וצריך עיון אי צריך (ז) הני לינעא כמו בהסיא דפירות בסות וכלים (נקמן ע"ב) והסיא דלעיל (דף יב:) מכנים פירות מצרך בגמ' לינעא אע"פ שאינו במשכה:

אין מפנין מבית לבית. בירושלמי תמיד מבית אחר לביתו שערב לאדם לדור בשלו:

נשגיל

עין משפט נר מצוה

לד א מיי' פ"ח מהל' שמיטה ויובל הל' יד סמג לאין רמז:

לה ב ג מיי' שם הל' יג: לו ד ה מיי' פ"ז מהל' מוכל ומשקה הל' ח ט ג ד סמג עשין ע טוש"ע מ"מ סי' שפה סעיף ח:

לז ו מיי' פ"ז מהלכות ר"מ הלכה כב טוש"ע א"מ סי' תקלט סעיף יב:

לח ז מיי' שם הל' יב טוש"ע שם סי' תקמה סעיף ו:

לט ח מיי' שם טוש"ע שם סי' תקמד סעיף ב:

מ ט מיי' שם פ"ח הלכה יט טוש"ע שם סי' תקמ סעיף כ:

מא י כ מיי' שם הל' טז טוש"ע שם סי' תקלה סעיף ח:

מב ל מיי' שם הל' כח טוש"ע שם סי' תקמ סעיף י:

רבינו חננאל

בעי ר' ירמיה, הרי העומדים אוזן בבכור, (יא)קנסו בנו אחריו משום דהחוא איסורא דאורייתא הוא. וכן המוכר עבדו לגויים, משום דכל יומא מפקע ליה ממצות. מכיון מלאכתו במועד, קנסו בנו אחריו או לא. ופשטנא, א"ר יוסי בר' חנינא נקטינן, הטיבה ומת זורעה בנו אחריו, אלמא לדידיה קנסו, לבריה לא קנסו רבנן. (פיסקא) [מתני'] אין לוקחין בתים ועבדים (יב)ואבנים. אלא לצורך [המועד] או לצורך המוכר שאין לו מה יאכל. בעי רבא שכר פעולה מאי, פירוש שאין לו לפועל מה יאכל במועד, כגון הסופר שאין לו אלא שכר שטר המקנה וכן כיוצא בו (המעלים) [הפועלים], מהו שיתירו לו למכור ולקנות כדי שיקחו אלו שכרם. ופשטנא דאפילו לשכר פעולה שרי. ומותיב רב ששת שלש אומניות עושין מלאכתן בערבי פסח עד חצות, החייטין כו'. ואי ס"ד דכל מי שאין לו מה יאכל שרינן לשכר פעולה, כל אומניות לישתרי, דהא מי שאין לו מה יאכל וצריך שכר פעולה שרי. ורב פפא מתקיף הכי, כל בנין לישתרי, דהא כותל הגוהה לרשות הרבים סותרו ובונהו כדרכו מפני הסכנה. ורבינא (מתקיף) כל לבלר לישתרי, דהא כותבין גיטי נשים כו'. ופריק רב אשי ארבעה עשר אדמועד קרמית, מועד משום טירחא ולא טירחא הוא, במקום פסידא שרו רבנן. ארבעה עשר משום יום טוב הוא, מידי דהוי צורך יום טוב שרו ליה רבנן, דלא צורך יום טוב לא שרו רבנן. ירושלמי אמר ר' יוסי בר' אבין קרנא ואגרא קרן, (יג) או ידע דמזבן ופתח מן

(א) שביעית פ"ד מ"ב ניטין מד: בכורות לד: כ) [עי' פרש"י עירובין ס. בד"ה והאמר ר"נ], ג) ניטין מד: בכורות לד:, ד) [ניטין נג. יש"נ], ה) לקמן יח:, ו) מפחים נה. [תוספפת שם פ"נן], ז) [מפחים נה:], ח) [לעיל ז:, ע"ש], ט) [לקמן יח:], כ) [מפחים נה:], ל) ל"ל נפרק.

הגהות הב"ח

(ה) נב' ואם אינו מתמיט לו מיכח לו מוקף וכ"כ מפרש"י משמע דלא נרס לו: (כ) רש"י ד"ה נידייריה ע"ש דיר בהמה ניזבדבלה עבודת קרקע: (ג) ד"ה לאתויי כו' הא תנא ליה לצורך המוכר אלא לאתויי: (ד) ד"ה פרוסי קא מפרש לצורך המוכר כילד כגון: (ה) תוספות ד"ה נטייבה פי' כו' גבי עבד דמלי עלמא דמפקע ליה ממלות חמיר טפי: (ו) בא"ד דאי לאתויי להמיר טפי בשביעית מבשום מקום: (ז) ד"ה אין לוקחין כו' וע"ש אי צריך בהני לינעא כו' והסיא דלעיל גבי מכנים:

מוסף רש"י

צרם אזן בכור. הן בנכורות כהן לוגרס אחן הכבור ובכר משום כל מום לא יהיה בו, דאמרינן התם לא ישחט עולמית, ומבטיל לן גרס ומת מהו שיקנסו בנו אחריו, ואם תימלי לומר בהסיא דקנסוהו, הא דהכא לא מיפסטא לן מינה דהתם קא עבד אבור איסורא דאורייתא (גיטין מד.). **ואם תמצי לומר מכר עבדו לעובד כוכבים.** במסכת גיטין דהמוכר עבדי לעכו"ם דקיימא לן קונסין אותו לפדותו על עבדו כדמוי, ומינצינא לן התם אם מת המוכר מהו לקנוס בנו אחריו, אם תימלי לומר ומיפסטא בהסיא דקונסין, התם דינא הוא דכל יומא מפקע ליה ממלות (בכורות לד.). **שדה שנתקווצה בשביעית.** שנטל קוליס ממנה שהיו מלטין ומפחדין בה (שם) ניטלו ממנה קוליס וכרקונין ליפותה ואין זו עבודת קרקע מן התורה, לא קנסוהו (גיטין מד.) דליכא למיקנס מידי דהא לא עבד בשביעית עבודה חשובה (בכורות שם). **נטייבה.** נדמלה ע"ש עגלות ומשאות שם). **זבל** ושם ובר"ן גיטין שם). **או נדיירה.** על ידי דיר בהמות שמעמידין ומשכיבין אותה שם לו ומדשים כדי לזבלה (שם ושם). **לא תזרע למוצאי שביעית.** דקנסוהו דעבד עבודה חשובה בשביעית (בכורות שם). **נקטינן.** מקרא מתרגמינן, מנהג מרגמינן (ערובין ה.). **טימא טהרותיו ומת לא קנסו בנו אחריו.** לשלם, ואע"ג שהוא חייב לשלם כדתנן בסנהדרין (גיטין נב:) המטמא והמדמע ומגיע פטור ומודע חייב (גיטין מד:). **היזק שאינו ניכר.** הטומאה אינה ניכרת בפירות (שם) שהרי שהמרחיב מומאות לפני ואין היזק ניכר כהן (בכורות לה.). **לא שמיה היזק.** לחייבה אפילו לדידיה מדאורייתא (שם) לחייב נכסיו מן התורה (גיטין שם). **שכן הדיוט תופר כדרכו בחולו של מועד.** הלכך נתרנעה עשר דקל? שרי לטולי עלמא (פסחים נה.). **שכן הבאין ממדינת הים וכו'.** ויכין דלמשכחן כהן ביתר קלת בחולו של מועד הלכך נתרנעה עשר דקל? שרי לטולי עלמא (שם). **כותל הגוהה.** שוהה ועמוד (לעיל ז.). **קידושי נשים.** שמתב בשטר הרי את מקודשת לי, ולמשה נקנית בשטר (לקמן יח:). **לחצר אחרת.** אבל לא לביתו שמתוך מבית לאותן מבית לבית (פסחים נה.). **בדיק לן.** מנסה אותנו (שם). **במאמינו.** לאומן שלא יאמרכה אין מביאין, ל"א מאמינו שלא יתנו שכרו פעם אחרת והוא לריך לשכרו עכשיו (שם).

מקרא מלגתיגו, מנהג מרגמינן (ערובין ה.). **טימא טהרותיו ומת לא קנסו בנו אחריו.** לשלם, ואע"ג שהוא חייב לשלם כדתנן בסנהדרין (גיטין נב:) המטמא והמדמע ומגיע פטור ומודע חייב (גיטין מד:). **היזק שאינו ניכר.** הטומאה אינה ניכרת בפירות (שם) שהרי שהמרחיב מומאות לפני ואין היזק ניכר כהן (בכורות לה.). **לא שמיה היזק.** לחייבה אפילו לדידיה מדאורייתא (שם) לחייב נכסיו מן התורה (גיטין שם). **שכן הדיוט תופר כדרכו בחולו של מועד.** הלכך נתרנעה עשר דקל? שרי לטולי עלמא (שם). **שכן הבאין ממדינת הים וכו'.** ויכין דלמשכחן כהן ביתר קלת בחולו של מועד הלכך נתרנעה עשר דקל? שרי לטולי עלמא (שם). **כותל הגוהה.** שוהה ועמוד (לעיל ז.). **קידושי נשים.** שמתב בשטר הרי את מקודשת לי, ולמשה נקנית בשטר (לקמן יח:). **לחצר אחרת.** אבל לא לביתו שמתוך מבית לאותן מבית לבית (פסחים נה.). **בדיק לן.** מנסה אותנו (שם). **במאמינו.** לאומן שלא יאמרכה אין מביאין, ל"א מאמינו שלא יתנו שכרו פעם אחרת והוא לריך לשכרו עכשיו (שם).

לרירה כעורה שלו, מפני, מפני ששמחה היא לו להיות דר בתוך שלו. אין מפנין מה ולא עצמות מקבר לקבר, ממכובד למכובד ולא מבזוי לבזוי, ואין צריך לומר ממכובד לבזוי. ובתוך שלו אפילו ממכובד לבזוי, ערב לאדם בשעה שהוא נינוח אצל אבותיו. פיסקא אין מביאין כלים מבית האומן, אם חשש להן מפנן לחצר אחרת. ומקשינן, והתניגן מוליכין ומביאין מבית האומן. ופרקי, הא בארבעה עשר מתני' דהכא בחולו של מועד.

ל) רבינו היה נוהם נמשנה ופגנים וכ"ה הגי' נמשנה שבירושלמי וכ"ה גי' הר"ף והרא"ש ז"ל ומי' בירושלמי דמפרש אחר לורך המועד שיך נמגנים ע"ש. כ) לפנינו הגי' בירושלמי אין יש דלא מוכן ויהוא פחת מן קרנא ומי' וש"ש נמפרש.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com